

(نزای :) اللهم رب الناس، أذهب البأس اشف أنت الشافي

له عائشه وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- سردانی هندیک له ئەندامانی خیزانه که ی ده کرد له کاتیکدا نه خوش بوون ودهستی راستی دههینا به سەر لاشه یاندا ودهیفرموو: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، اذْهَبِ الْبَاسَ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا»*. (واته: خودایه، پهروهردگاری خه لکی، ئەم ناره حه تیه لابه؛ شيفا بنیره ته نها تو شيفا به خشیت -الشافي-یت، شیفایه ک هیچ (نه خوشیه ک نه هیلیت

[صحيحه] [بوخاری و موسليم هاوران له سهری]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ئەگەر سردانی هندیک له خیزانه کانی بکردایه له وانهی نه خوش که وتبوون به م نزایه نزای بویان ده کرد، وبه دهستی راستی مه سحی ده کرد به سەر لاشه یاندا، وپاشان ئەم نزایه ی ده خویند: (اللهم رب الناس: خودایه، پهروهردگاری خه لکی): داوای له خودا ده کرد به پهروهردگاریت و مه زنی خودا به شیوه یه کی گشتی، خوی گه وره -سبحانه وتعالی- خولقی نه ره وپادشایه وه موو کاروباره کانی گهردوون و بوونه وه ره کان ئەو به ریوه ی ده بات. (ئەم ناره حه تیه لابه: أذهب البأس): واتا ئەم نه خوشیه لابه که تووشی ئەم نه خوشه بووه. (اشف أنت الشافي شفاءً لا يُعَادِرُ سَقَمًا: شيفا بنیره ته نها تو شيفا به خشیت -الشافي-یت شیفایه ک هیچ نه خوشیه ک نه هیلیت): شيفا واتا چاکبوونه وه له نه خوشی، و -الشافي- واتا شیفابه خش ئەمیش له ناوه جوانه کانی خوی گه وره یه، واتا هیچ که سیک ناتوانیت شيفا به خشیت جگه له خوی گه وره، وئوه ی بوونه وه ره کان ده یگر نه بهر له ریگاکانی چاره سەر ته نها هۆکاره، وشیفابه خش ته نها خوی گه وره یه، وداوای له خوی گه وره کرد که شیفایه ک بیت هیچ نه خوشیه ک جینه هیلیت وله هه موو نه خوشیه ک چاک بیته وه.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5542>

